

for de sønderjydske Landsdeles Vedkommende, og som nu foreslaas indføjet i det foreliggende Lovforslag blandt de ældre Lovbestemmelser, der ophæves ved Lovens Ikrafttræden. — Ændringsforslag Nr. 38 til § 27 vedrører ligeledes Sønderjylland.

Endelig tilsigter Ændringsforslag Nr. 39 at faa indsat en ny Paragraf, som gaar ud paa for Skatteaaret 1926—27 at bemyndige Amdsraadene og Indenrigsministeren til at tillade Afgivelser fra de i Lovgivningen fastsatte Frister for Ligning, Klager m. m.

Hermed har jeg, saa kort som det har været mig muligt, gennemgaaet de under Nr. 1—39 stillede Ændringsforslag, og jeg kan anbefale samtlige disse Ændringsforslag til Vedtagelse med Undtagelse af det under Nr. 4 til § 3 stillede. Jeg antager, at Ordføreren for det Mindretal, der har stillet dette Ændringsforslag, vil udtale sig om det, og jeg skal derfor foreløbig afholde mig fra at gøre Bemærkninger dertil. Jeg skal endnu gøre opmærksom paa, at der med Hensyn til Bestemmelserne vedrørende Amtskommunerne er en enkelt Ting, som der sikkert kan blive Anledning til at tage op til Drøftelse mellem anden og tredje Behandling og til at fremsætte Ændringsforslag om.

Fibiger: Ligesom jeg ved første Behandling udtalte, at vi fra konservativ Side ikke kunde gaa med til det foreliggende Lovforslag, saaledes maa jeg ogsaa udtale det nu, selv efter at der her til anden Behandling er stillet forskellige Ændringsforslag. Grunden til, at vi ikke kan tiltræde hele dette Lovforslag, er den, at den Tanke, der ligger til Grund for det, kan vi ikke gaa ind paa. Selv om man nok kan sige, at der er sket en Forandring til det bedre ved de Ændringsforslag, der her stilles, er det dog ikke tilstrækkeligt til, at vi vil paatage os noget Ansvar for at føre denne Lov ud i Livet. Selv om altsaa en Del af de Ændringsforslag, der her foreligger, er Forbedringer, vil vort Parti ikke stemme for noget af dem, det maa blive de tre andre Partiers Sag, hvordan de faar det Spørgsmaal ordnet, og vi vil ved tredje Behandling stemme imod hele Lovforslaget.

Det Princip, Lovforslaget hviler paa, er det samme, som blev nedlagt i Loven af 7. August 1922 om Vurdering til Grundskyld. Det er, som det er blevet udtalt af et Medlem af mit Parti, Fantasivurderinger, der finder Sted, det er tænkte Størrelser, man arbejder med. Det har jo ogsaa vist sig mange Steder, hvor Vur-

deringer har fundet Sted, at Opfattelserne indenfor Skyldraadene og Over-Skyldraadet har været meget forskellige, og det har været store Beløb, det der har drejet sig om. Man har ved et Vurderingsraad skønnet paa een Maade, men ved Overinstansen har man skønnet paa en ganske anden Maade. Og Grunden er jo ganske simpelt den, at det er tænkte Størrelser, ikke de virkelige Forhold, man arbejder med, og det kan være galt nok, at man skal svare Skat af de Værdier, man er i Besiddelse af, værre bliver det da, naar man skal til at svare Skat af de Værdier, man muligvis en Gang kan komme i Besiddelse af. Efter vor Opfattelse er hele den Tendens, der ligger i dette Lovforslag, en begyndende Konfiskering af Jord, og det kan vi fra konservativ Side selvfølgelig ikke være med til. Det er en Begyndelse til Udskrivning af store, nye Skatter, naar Indkomstskatteskruen ikke kan drejes mere rundt, og det kan vi Konservative aldeles ikke være med til. Da hele Grundlaget efter vor Opfattelse er forkert, har vi ikke kunnet stille Ændringsforslag til Loven, men har udarbejdet et nyt Forslag, som fuldt ud hviler paa Ejendomsskylden. Jeg skal kort gennemgaa det Forslag, vi har stillet.

Forslaget bygger paa Ejendomsskyldloven af 1903. Da foretog man jo en Forandring af Ejendomsskatterne. Hartkornsskatterne var, efter som Udviklingen var skredet frem, blevet forældede, og man forberedte da Overgangen til Ejendomsskyld, idet man hvert 5te Aar tog en Femtedel bort af Hartkornsskatten og flyttede det over paa Ejendomsskylden. Denne Lov er aldrig helt traadt i Kraft, idet man i Ejer standsede Overgangen af den sidste Femtedel af Hartkornsskatten til Ejendomsskyld, og det er der jo ogsaa fremsat Forslag om i Aar; men det er ikke kommet videre, idet man gaar ud fra, at nu er det foreliggende Forslag saa vidt fremskredet, at man kommer ind paa en helt ny Ordning. Det er efter vor Opfattelse meget uheldigt, at man saa tidt laver om paa de faste Ejendomsskatter, og vi har da ogsaa i det Forslag, vi har fremsat, beholdt den Linie, der blev lagt ved Ejendomsskyldloven af 1903, og prøvet paa at føre den igennem, saaledes at Ejendomsskylden kan komme til at virke i sin fulde Udstrækning.

Efter dette Forslag bliver Ejendomsskylden i det væsentlige den eneste faste Skat til Kommunerne saavel i By som paa Land. I § 2 bestemmes, at der skal være